

စိတ်ကူးချိုချိုကလေးများ

ပီတာပင်

ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်)

PETER PAN

James M. Barrie

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

ပီတာပင်

ခင်မောင်တိုး (မိုးမိတ်) ပြန်မာပြန်သည်။

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ
ပထမအကြိမ်

ပိတာပင်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၃၀၀၆၇၁၂၁၀ နှင့်

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၃၀၀၁၅၀၂၁၁ တို့ဖြင့်

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းကို **m.s.o** ပြုလုပ်ပြီး ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်၊ ၈၅၊ ၁၆၄ လမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်နှင့်

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကင်း၊ ရန်ကုန်တို့က

ပထမအကြိမ် စောင်ရေ- ၅၀၀ ရိုက်နှိပ်ကာ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင်

တန်ဖိုး ၈၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဖြန့်ချိသည်။

စာအုပ်ချုပ် - သစ္စာ

ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်)

၃၉၈၀၂

ပိတာပင် / ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်) ရန်ကုန်။

စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ၂၀၁၁။

စာမျက်နှာ ၄၇ မျက်နှာ၊ ၁၅ စင်တီ × ၂၁.၅ စင်တီ

(၁) ပိတာပင်

‘ဝင်ဒီ’၊ ‘မိုက်ကယ်’နဲ့ ‘ဂျွန်’မောင်နှမတွေက လန်ဒန်မှာနေကြတာ။
ညတွေဆိုရင် ‘ဝင်ဒီ’က သူ့မောင်လေးနှစ်ယောက်ကို စာတွေဖတ်ပြတယ်။
ပုံပြင်တွေပြောပြတယ်။ သူတို့မောင်နှမ အကြိုက်ဆုံးပုံပြင်ကတော့ ‘ပီတာပင်’
ပဲပေါ့။ “ဝင်ဒီပြောပြတဲ့ ဇာတ်လမ်းအရဆိုရင် ‘ပီတာပင်’က နတ်သမီးလေး
တွေနဲ့အတူနေတာပဲ။ ကလေးလေးတွေသေဆုံးရင်လည်း ‘ပီတာပင်’က
အဲဒီသေဆုံးသွားတဲ့ ကလေးလေးတွေနဲ့ အတူရှိနေတာပဲတဲ့။ ‘ဝင်ဒီ’တို့ရဲ့
မိခင်ကလည်း ‘ပီတာပင်’ပုံပြင်တွေကို သတိရနေတာပဲ။ မောင်လေးနှစ်ယောက်
ကို ‘ဝင်ဒီ’က ‘ပီတာပင်’ပုံပြင်ပြောပြနေသံကြားတဲ့အခါ မိခင်ကြီးက

“အခုဆို သူ့အရွယ်ရောက်နေမှာအမှန်ပဲ”လို့ ဝင်ထောက်တတ်တယ်။
ဒီတော့ ‘ဝင်ဒီ’က

“အို . . . ဘယ်ဟုတ်မလဲ မေမေရဲ့၊ အရွယ်မရောက်သေးပါဘူး။ သမီး
လို အရွယ်လောက်ပါပဲ”လို့ ပြန်ပြောလိုက်တာချည်းပဲပေါ့။

တစ်ချိန်မှာတော့ ‘ဝင်ဒီ’က တစ်မနက်မှာ သမီးတို့အိပ်ခန်းထဲ သစ်ပင်တစ်ပင်ရဲ့ သစ်ရွက်တွေရောက်နေတယ်လို့ အိမ်သားတိုင်းကို လိုက်ပြောပြတယ်။ သူက “အဲဒါ ပီတာပင် လက်ချက်ပဲလို့ သမီးတွေယုံတယ်” လို့လည်း ကောက်ချက်ဆွဲ ပြလိုက်သေးတယ်လေ။

တစ်ည . . . ကလေးတွေအကုန်လုံးအိပ်နေချိန်မှာ အခန်းထဲအလင်းရောင် လေးတစ်ခု တရွေ့ရွေ့ဝင်လာတယ်။ ရွေ့ဝင်လာတဲ့ အလင်းရောင်ကလေး ရပ်သွားတော့ နတ်သမီးကလေး ဖြစ်သွားရော။ ပုပုငယ်ငယ်ကလေးပဲ။ လက်မောင်းလောက်တောင် မရှည်ဘူး။ နာမည်က ‘တင်းကားဘဲ(လ)’တဲ့။ ခဏနေတော့ ‘ပီတာပင်’ရောက်လာပြန်တယ်။

“ကျွန်တော့်အရိပ်ကလေး ဘယ်မှာလဲ” တဲ့။ သူက မေးလိုက်တာလေ။ ဒီတော့ ‘တင်းကားဘဲ(လ)’က “ဟိုမှာလေ ” တဲ့။

အရိပ်ကလေးကို ပီတာဖမ်းမိလိုက်ရင်တော့ သူ့အရိပ်နဲ့ သူဟာ ရေစက်ကလေးနှစ်စက် ပူးပေါင်းသွားသလို ပူးပေါင်းသွားပြီလို့ သူမှတ်ယူလိုက်နိုင် ပြီပေါ့။ အဲ- ဒီလိုမှ မဖမ်းမိဘူး၊ ပူးပေါင်းမသွားနိုင်ဘူးဆိုရင် သူရုတ်တရက် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်လာပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထိုင်ငိုတော့တာပဲ။

ဝင်ဒီက

“ပီတာဘယ်မှာနေလဲလို့” မေးတော့ သူက

“ညာဘက်က ဒုတိယ၊ မနက်ထိ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းဆက်သွား” လို့ ပြောပြတယ်။

“လိပ်စာက ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ”

“မဆိုင်တာ၊ ရယ်စရာမကောင်းပါဘူး”

“တို့ပြောတာ စာထည့်တဲ့အခါ တပ်တဲ့လိပ်စာမျိုးကို ပြောတာ”

“ဘာစာမှ မရဘူး”

“ဒါပေမဲ့ . . မင့်မေမေကတော့ စာတွေရတယ်မဟုတ်လား”

“မေမေ မရှိဘူး”

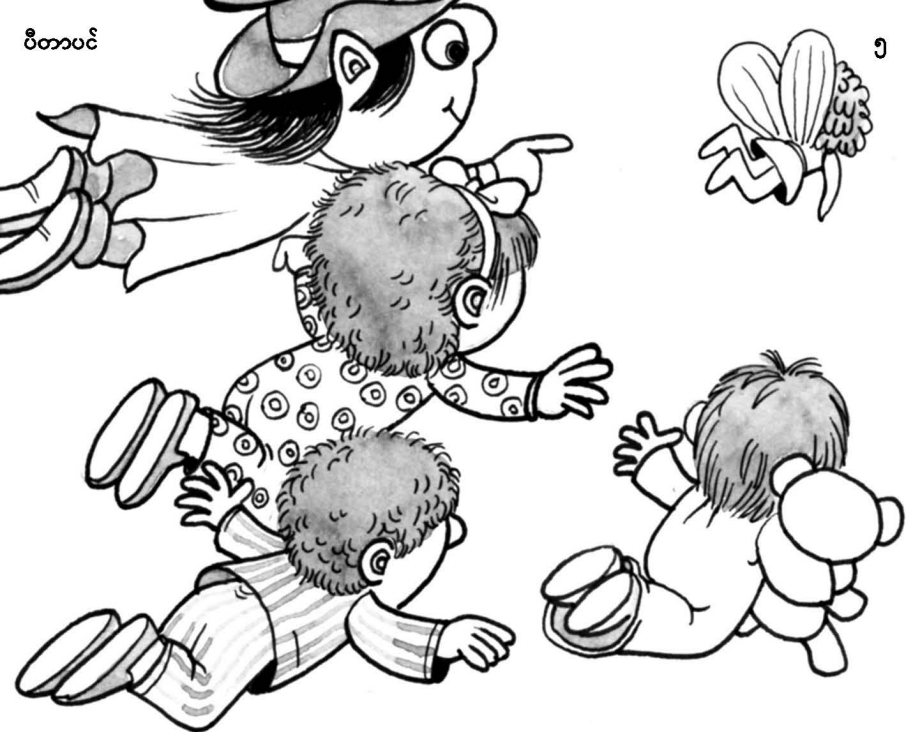
“အိုး ဒီလိုဆို မင်းငိုနေတာ ဘာများအံ့ဩစရာကောင်းလို့လဲ”

“အမေတွေအတွက် ငိုနေတာမဟုတ်ဘူး။ အရိပ်နဲ့ ကျွန်တော်ပူးကပ်သွား အောင် မလုပ်နိုင်လို့ ငိုနေတာ”

ဒါကြောင့် ဝင်ဒီက ပီတာ အရိပ်ကို သူ့ကျောပေါ်မှာ အပ်နဲ့ တွဲချုပ်ပေးရတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ပီတာက သူတို့ကို နဲဗားလင်းနီအကြောင်း ပြောပြပြန်ရော။ အဲဒီ နဲဗားလင်းနီဆိုတာက ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ယောက်ျား ကလေးတွေ နေတဲ့နေရာပေါ့။

“ကဲ ခင်ဗျားတို့ လိုက်ကြမလား။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ကို လေကြောပေါ်

ခုန်တက်နည်း ပြောပြမယ်လေ။ လေကြောပေါ်မှာ ထိုင်ပြီးလိုက်သွားကြတာပေါ့”

‘ပီတာ’က နတ်သမီးမြေမှုန့်တွေနဲ့ သူတို့ကို မှုတ်လိုက်တယ်။ ဟောသူတို့ ပျံသန်းသွားနိုင်ကြပြီ။

“အိုး . . . ချစ်စရာလေးနော်၊ တို့ကို ကြည့်လိုက်စမ်း”

မိုက်ကယ်က စူးစူးရဲရဲ အော်ဟစ်ပြောလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ပီတာ က “အင်း နဲဗားလင်းနီမှာ ရေသူမတွေ၊ ပင်လယ်စားပြတွေလည်း ရှိတယ်နော်” လို့ ဖြည့်ပြောပြတယ်။ ဂျန်ကတော့ သိပ်ကို သွားချင်နေပုံပဲ။

“ခု သွားကြစို့” တဲ့။

“ကဲ လာကြ”

ပီတာက သူတို့ကိုခေါ်ပြီး ညအမှောင်ကြီးထဲ ပျံထွက်သွားတယ်။ သူ့နောက်မှာတော့ ဂျန်၊ မိုက်ကယ်နဲ့ ဝင်ဒီပေါ့။ သူတို့က ရက်အတော်ကြာ ပျံနေရတယ်လို့ကို ထင်ကြတာ။ နောက်ဆုံးကျွန်းတစ်ကျွန်းကို ရောက်သွားကြတယ်။